

[Trøjborg]

I forbindelse med behandlingen af forslaget om miljøbeskyttelseslov er Socialdemokratiet, som det netop er fremgået af debatten, naturligvis også optaget af at tage endnu en forhandlingsomgang om at stramme retshåndhævelsen. Der er nok også behov for i den forbindelse at se på anklagemyndighedens engagement i at forfølge miljøovertrædelser.

Det foreslås i beslutningsforslaget, at ansvarsgrundlaget for miljøskader skal være objektivt ansvar, hvilket indebærer, at forureneren får ansvar for skader, som forureneren ikke har forvoldt ved unkladelse eller aktiv handling.

Det foreslås endvidere, at beviskravet for sammenhæng mellem årsag og skade lempes, så den skadelidte kun skal godtgøre en overvejende sandsynlighed for sammenhængen mellem årsag og skade. Det er interessant at få det emne nærmere belyst, og vi bør vel derfor afventende arbejde i Justitsministeriets Miljøerstatningsudvalg, som jeg forstår på justitsministeren er på vej til at skrive betænkning.

Det er vi indstillet på, fordi danske regler bør udformes under hensyntagen til udarbejdelse af internationale regler. Endvidere må vi sikre, at eventuelle regler udformes sådan, at man ikke fører en miljøpolitik, der opfattes forkert af virksomhederne. De har naturligvis brug for at kende de miljøkrav, vi i Folketinget stiller, og man kan vel med nogen ret forstå, at de kan være bekymrede for mere – hvis man kan bruge det udtryk – diffuse reguleringer.

For så vidt angår miljøskadefonden kan jeg sige, at der her ganske givet er et behov. Det kender vi fra diskussionen om de berørte ejere af kemikalieforurenede grunde. Spørgsmålet er blot, om det skal klares direkte over de offentlige kasser eller over en miljøskadefond.

Når vi hidtil er vejet tilbage fra f.eks. en generel adgang til ekspropriation, som der f.eks. kunne have været tale om i forbindelse med Mundelstrupsagen, skyldes det, at det var urimelig dyrt. Der blev i forbindelse med behandlingen af den sag nævnt beløb på mellem 2 mia. kr. og 4 mia. kr., hvis man gennemførte sådan en generel adgang. Det ville meget hurtigt betyde, at oprensning, der ofte kan medføre bedre og mere sunde grunde, ville være blevet en umulighed, for hvem vil ikke helst helgardere sig, ikke mindst af hensyn til ejendomsværdien, ved ekspropriation frem for ved oprensning?

Jeg synes, SF skal have tak for at have gjort opmærksom på problemet endnu en gang. Noget skal vi altså have gjort for de mennesker, der er kommet i klemme. Jeg er ikke i tvivl om, at det betyder flere penge til en indsats specielt vedrørende kemikalieforurenede grunde.

Om vi så skal klare det ved at udvide erstatningen for miljøskader til at omfatte mere diffuse forurenninger eller ved at oprette en miljøskadefond, synes jeg er en helt anden sag.

Eva Møller (KF):

Jeg skal ikke efter den grundige gennemgang af beslutningsforslaget, som vi har fået dels af justitsministeren, dels af den socialdemokratiske ordfører, sige mange ord om det foreliggende beslutningsforslag.

Jeg kan være enig med de to foregående talere og også med SF om, at det naturligvis er et vigtigt problem, og at det derfor er nødvendigt, at vi finder en løsning på det.

På den anden side finder jeg, at det er en urimelighed at bede regeringen om at fremsætte et lovforslag til løsning af problemerne i forbindelse med miljøskader og erstatninger herfor inden den 1. november 1991, når det er således, at det nedsatte arbejdsudvalg under ledelse af professor, dr.jur. Vinding Kruse er ganske tæt ved at have afsluttet sit arbejde med at skrive betænkning, som vi kan få lov at se, og på baggrund af hvilken regeringen kan handle. Jeg synes, at netop når det er et område, som vi alle anser for vigtigt, er det rimeligt og rigtigt, at den ekspertbistand, som vi overhovedet kan få, modtager vi også. Derfor afventer vi udvalgets betænkning og ser på, hvad der sker. Herved sikrer vi, at lovgivningen i Danmark kommer i overensstemmelse med lovgivningen i udlandet.

Så jeg vil afvise forslaget, men tage velvilligt imod det forslag, som ministeren forventer at kunne fremsætte på et senere tidspunkt: den 1. november i næste samling.

Hanne Severinsen (V):

Ikke overraskende vil jeg selvfølgelig også bakke justitsministerens redegørelse op. Der er mange juridiske aspekter i dette. Jeg forstår, at justitsministeren har nedsat et sagkyndigt udvalg. Det vil være helt naturligt, at vi venter på at se det udspil, før vi kaster os ud i at beslutte noget i Folketinget. Der ligger både de juridi-